

KOMUNIKAT PRASOWY nr 102/24

Luksemburg, 18 czerwca 2024 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-753/22 | Bundesrepublik Deutschland (Skutek decyzji o nadaniu statusu uchodźcy)

Status uchodźcy: państwo członkowskie nie jest zobowiązane do uznania w sposób automatyczny statusu uchodźcy nadanego przez inne państwo członkowskie

W sytuacji gdy państwo członkowskie nie może odrzucić jako niedopuszczalnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przez wnioskodawcę, któremu inne państwo członkowskie przyznało już taką ochronę, państwo to – ze względu na poważne ryzyko, że ów wnioskodawca zostanie poddany w tym innym państwie członkowskim nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu – powinno przeprowadzić ponowne badanie wniosku w sposób indywidualny. Musi jednak w pełni wziąć pod uwagę decyzję innego państwa członkowskiego oraz informacje uzasadniające tę decyzję.

Obywatelka syryjska, która uzyskała status uchodźcy w Grecji, złożyła następnie wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w Niemczech. Sąd niemiecki orzekł, że ze względu na warunki życia uchodźców w Grecji, grozi jej tam poważne ryzyko nieludzkiego lub poniżającego traktowania, wskutek czego nie może ona powrócić do Grecji. Właściwy organ niemiecki oddalił wniosek o nadanie jej statusu uchodźcy, lecz udzielił jej ochrony uzupełniającej. Zainteresowana wniosła skargę do sądów niemieckich na tę decyzję odmowną w sprawie nadania statusu uchodźcy.

Federalny sąd administracyjny zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy w takiej sytuacji właściwy organ państwa członkowskiego jest zobowiązany przyznać wnioskodawcy status uchodźcy z tego tylko powodu, że ów status został mu już przyznany przez wspomniane inne państwo członkowskie, lub czy może on ponownie rozpatrzyć ten wniosek co do istoty sprawy w sposób autonomiczny.

W swoim wyroku Trybunał stwierdził, że na obecnym etapie rozwoju prawa Unii państwa członkowskie nie są zobowiązane automatycznie uznać decyzji o nadaniu statusu uchodźcy wydanych przez inne państwo członkowskie. Jednak państwa członkowskie mogą to uczynić. Niemcy nie skorzystały z tej możliwości.

W tych okolicznościach, w sytuacji gdy właściwy organ nie może odrzucić jako niedopuszczalnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przez wnioskodawcę, któremu inne państwo członkowskie przyznało już taką ochronę, organ ten – ze względu na poważne ryzyko, że ów wnioskodawca zostanie poddany w tym innym państwie członkowskim nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu – powinien przeprowadzić ponowne badanie przesłanek nadania statusu uchodźcy w sposób indywidualny, kompletny i zaktualizowany.

Przeprowadzając to badanie, wspomniany organ musi jednak w pełni wziąć pod uwagę decyzję innego państwa członkowskiego o udzieleniu ochrony międzynarodowej wnioskodawcy oraz informacje uzasadniające tę decyzję. W tym celu powinien niezwłocznie zainicjować wymianę informacji z organem, który wcześniej nadał mu ten status.

Jeżeli wnioskodawca spełnia warunki wymagane do uznania go za uchodźcę, organ powinien mu nadać status uchodźcy, nie korzystając przy tym z uprawnień dyskrecyjnych.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie wyroku](#) są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

